

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424203733
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4424203733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci žalobcu: DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Bratislava, Einsteinova 25, IČO: 35 942 436, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Steinfeldsiedlung 69/STG.XX/X, XXXX B., C., zast.: Mgr. Stanislav Hutňan, advokát, so sídlom Kominárska 141/2, 4, 831 04 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 075 870, o zaplatenie 2.954,76 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/76/2024-35 zo dňa 29. januára 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V záhlaví označeným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.954,76 eura, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I). Zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania (výrok II). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 177 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III). Žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.) Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 9 odsek 7 písmeno c) zákon o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09.09.2024 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.954,76 eura podľa ustanovenia § 9 odsek 7 písmeno c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení v platnom znení s poukazom na to, že uhradil náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť za poškodeného C. B. v súvislosti so zraneniami, ktoré mu spôsobil žalovaný v súlade s právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024-331 zo dňa 14.02.2024, keď bol žalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 123 odsek 3 písmeno i), odsek 4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a s poukazom na to, že poškodenému poistencovi bola zavineným protiprávnym konaním žalovaného spôsobená ujma na zdraví, na následky ktorej bol liečený v zdravotníckych zariadeniach, čím žalobcovi vznikla škoda spočívajúca vo vynaložených nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 2.954,76 eura.

1.2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe podal návrh na prerušenie konania s poukazom na to, že na Okresnom súde Mestskom súde Bratislava IV prebieha konanie pod č. k. 2C/43/2024,

ktoré konanie má vplyv na rozhodnutie v tejto veci a je potrebné, aby súd preto toto konanie prerušil do právoplatného skončenia daného konania v Bratislave. Uviedol, že v danom konaní bude namietať zavinenie a bude určená zodpovednosť za uvedené zranenia pána B..

1.3. Žalobca nesúhlasil s prerušením konania s poukazom na to, že žalovaný bol právoplatne uznaný vinným Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024-331 zo dňa 14.02.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2024. Nemá vedomosť o tom, že voči uvedenému trestnému rozkazu žalovaný podal odpor.

1.4. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 1T/10/2024 bol voči žalovanému vydaný trestný rozkaz, ktorým bol uznaný vinným, že inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví, a to poruchu zdravia trvajúcu dlhší čas a súčasne sa fyzicky dopustil na mieste verejne prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Tr. zákona s poukazom na § 123 odsek 3 písmeno i), odsek 4 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona, za čo bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom a s určením skúšobnej doby 30 mesiacov. Zároveň s poukazom na ustanovenie § 388 odsek 1 Tr. poriadku sa poškodený, medzi inými aj žalobca, bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Trestný rozkaz pod sp. zn.: 1T/10/2024-331 zo dňa 14.02.2024 nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2024 a v predmetnom spise súd zistil, že nebol podaný žiadny návrh na obnovu konania alebo iný procesný návrh, aby sa pokračovalo v konaní. Vec je právoplatne skončená a v predmetnej veci sa nepokračuje. Z Prípady náhrady vynaložených nákladov súd zistil, že aké výkony zdravotnej starostlivosti boli vynaložené v prípade poškodeného C. B. a aké lieky boli použité v súvislosti s jeho ošetrovaním dňa 05.06.2022 vo FNsP Nové Zámky v celkovej sume 2.954,76 eura. Z Pokusu o zmier, ktorý žalobca zaslal žalovanému dňa 20.08.2024 súd zistil, že žalobca mal záujem pred podaním žaloby vec doriešiť so žalovaným mimosúdne, a preto ho opätovne vyzval, aby uhradil liečené náhrady vo výške žalovanej sumy do 7 dní od prevzatia pokusu o zmier na číslo účtu, ktoré bolo uvedené v tomto liste, ktoré vznikli v dôsledku zavineného protiprávneho konania žalovaného.

1.5. Súd konštatoval, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol prerušenie konania prebiehajúceho na Okresnom súde Mestskom súde Bratislava IV č. k. 2C/43/2024 do právoplatného ukončenia daného konania, bez akékoľvek zdôvodnenia, prečo žiada prerušiť toto konanie pre prebiehajúce konanie pred Mestským súdom Bratislava IV, nepredložil súdu žiadne listinné dôkazy, čo je predmetom sporu prejednávanej veci pred Mestským súdom Bratislava IV č. k. 2C/43/2024. Na pojednávaní pri výpovedi uviedol toľko, že pokiaľ nebude ukončená trestná vec, nevidí dôvod, aby sa pokračovalo v tejto veci. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 1T/10/2024 nevyplýva, že v trestnom konaní by obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX podal odpor voči trestnému rozkazu alebo iný procesný návrh, na základe ktorého by sa pokračovalo v trestnej veci, preto súd nevidel dôvod na to, aby vyhovel procesnému návrhu žalovaného na prerušenie konania. Z tohto dôvodu výrokom II. zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

1.6. Súd výrokom I. vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.954,76 eura s odôvodnením, že žalobca v konaní jednoznačne preukázal, že postupoval v súlade s ustanovením § 9 odsek 7 písmeno c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, keď žalobca ako zdravotná poisťovňa má právo uplatniť si nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u jej poistenca došlo zavineným protiprávnym konaním. Žalobca v konaní preukázal právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024-331 zo dňa 14.02.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2024, že žalovaný svojím protiprávnym konaním spôsobil ujmu na zdraví poškodenému C. B., nar. XX.XX.XXXX, a to dňa 05.06.2022, konkrétne ublíženie na zdraví, na následky ktorého bol liečený poškodený v zdravotníckych zariadeniach, o čom žalobca predložil listinné dôkazy, ako: Oznámenie zdravotnej poisťovni o úraze alebo inom poškodení zdravia zo dňa 05.06.2022 a Prípady náhrady vynaložených nákladov, z ktorého žalobca jednoznačne preukázal dátum výkonu jednotlivých úkonov, názov diagnózy, cenu za poskytnutú službu a náklady v súlade so žalovanou sumou, teda žalobca preukázal, že mu vznikla škoda spočívajúca vo vynaložených nákladoch za vzniknutú zdravotnú starostlivosť vo FNsP Nové Zámky, ktorá zdravotná starostlivosť bola poskytnutá C. B., teda poškodenému z trestnej veci sp. zn. 1T/10/2024 a poškodený bol poistencom žalobcu. Žalovaný žiadnymi listinnými dôkazmi nepreukázal, že by v trestnej veci sp. zn. 1T/10/2024 sa pokračovalo alebo riešil nejaký iný nárok v súvislosti s

ublížením na zdraví, ktoré žalovaný ako obžalovaný spôsobil poškodenému. Pokiaľ strana sporu niečo tvrdí, je potrebné, aby tieto tvrdenia aj preukázala a zákonným spôsobom zdôvodnila, lebo tvrdenie bez akéhokoľvek dôkazu zostáva iba v rovine tvrdenia a nie je možné ho vyhodnotiť ako dôkaz strany sporu, ktorý by bol v konaní preukázaný. Dôkazy v konaní je povinná predkladať strana sporu a nie súd. Žalovaný tvrdil skutočnosti, ktoré mal preukázať alebo tvrdiť v trestnom konaní, ale nie v predmetnom občiansko-právnom konaní. Je potrebné aj uviesť, že v súlade s ustanovením § 151 CSP. žalovaný výslovne nepoprel tvrdenia žalobcu, a preto dôkazy a tvrdenia žalobcu súd vyhodnotil za nesporné. Na Mestskom súde v Bratislave podľa tvrdenia žalovaného, ktoré tvrdenie žiadnym spôsobom relevantne nepreukázal, sa vedie občiansko-právne konanie a nie trestné konanie, preto súd nesúhlasí s tvrdením žalovaného, ktoré uviedol vo svojej výpovedi pred súdom, že: „pokiaľ nebude ukončená trestná vec, nevidím dôvod, aby sa pokračovalo v tejto veci.“ Vzhľadom na právoplatne ukončenú trestnú vec Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 1T/10/2024, od ktorej sa odvíja predmetná občiansko-právna vec, je právoplatne skončená, súd v nej nepokračuje, preto nebol dôvod, aby súd žalobu žalobcu zamietol, naopak, bolo potrebné, aby jej vyhovel.

1.7. Výrokom III. súd zaviazal žalovaného k zaplateniu súdneho poplatku za žalobu podľa Sadzobníka súdnych poplatkov, položky 1a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení v sume 177 eur, ktorú sumu je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu priloženým príkazom k úhrade, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s poukazom na to, že žalobca bol v konaní od poplatku oslobodený, a to podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno i) zákona č. 71/1992 Zb. v platnom znení.

1.8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP, úspešnému žalobcovi ich nepriznal, pretože výslovne uviedol, že si neuplatňuje nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Poukázal na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, f/, g/, h/ CSP a ustanovenia § 287 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z., Trestný poriadok, § 9 ods. 7 písm. b/, c/ zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a § 415, § 441 Občianskeho zákonníka. V odvolaní uviedol, že nespochybňuje, že v trestnom konaní bol právoplatne odsúdený za trestný čin, avšak pre účely určenia náhrady škody súd neposúdil mieru spoluzavinenia poškodeného, ktorá otázka je riešená v samostatnom konaní na Mestskom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 2C/43/2024. Podľa jeho názoru nie je možné, aby znášal spôsobenú škodu v plnom rozsahu ak je dostatočne preukázané, že vznikla spoluzavinením škodcu a poškodeného. Výrok o vine a treste poukazuje na zavinenie páchatel'a, nie na spoluzavinenie poškodeného. Zohľadnenie tejto okolnosti je v rozpore s princípom právnej istoty. Preto poukázal na výpovede z trestného konania vedenom na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024 a to výpoveď D. D. zo 14.12.2023, ktorý uviedol, že poškodený sa prebral a začal sa so žalovaným biť. Boli pod vplyvom alkoholu. Konflikt bol kvôli priateľke žalovaného a jeho nenarodeného dieťaťa. Príslušník polície E. F. 04.12.2023 vypovedal, že agresívny bol poškodený. Obaja mali vypité, žalovaný menej, čo potvrdil aj ďalší príslušník polície D. G. 04.12.2023, ktorý ďalej uviedol, že agresívny bol poškodený, vykrikoval vulgarizmy. Poukázal tiež na výpoveď B. H. 23.10.2023, ktorá uviedla, že keby poškodený nevyšiel z dvora, k bitke nepríde. V nadväznosti na to žalovaný uviedol, že tým, že súd neprerušil súdne konanie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z dôvodu, že poškodený nebol účastníkom tohto konania, pričom otázka jeho spoluzodpovednosti sa rieši v inom súdnom konaní, súd konal a rozhodol napriek tomu, že v inom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať zásadný vplyv pre rozhodnutie v tejto veci. Poukázal na ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, ktoré oprávňuje žalobcu si uplatniť náhradu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť aj od poistenca pokiaľ k zraneniu došlo po použití alkoholu, čo z výpovedí svedkov v trestnom konaní jednoznačne vyplýva. Na základe skutočností sú súdu známe skutočnosti, jeho činnosti sa podľa § 186 ods. 1 CSP nedokazujú, je podľa žalovaného evidentné, že súd nevzal do úvahy trestné konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024 a preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3. K odvolaniu žalovaného doručil písomné vyjadrenie žalobca navrhujúc napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Nesúhlasil s odvolaním žalovaného, ktorý v podanom odvolaní poukazuje na mieru zavinenia poškodeného na vzniknutej škode na zdraví. Konštatoval, že nie je na pozícii, aby vedel posúdiť mieru spoluzavinenia žalovaného, keď nebol prítomný pri samotnom skutku. Stanovenie spoluzavinenia pri úraze je zvyčajne úlohou súdu, keď v súdnom konaní súd posudzuje všetky okolnosti prípadu za účelom určenia miery spoluzavinenia poškodeného. Poukázal na

skutočnosť, že žalovaný bol uznaný vinným Trestným rozkazom č. k. 1T/10/2024-331 zo dňa 14.02.2024 vydaným Okresným súdom Nové Zámky, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.03.2024 (ďalej aj ako „trestný rozkaz“). Uviedol tiež, že bol so svojím nárokom odkázaný na jeho uplatnenie v civilnom konaní. Voči uvedenému trestnému rozkazu nebol podaný odpor a preto nadobudol právoplatnosť. Záverom poukázal na ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení, podľa ktorého si v tomto konaní uplatnil nárok voči žalovanému.

4. Ďalšie podania doručené neboli.

5. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti podľa § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP), rovnako tak viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP), keď dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplata sumy 2.954,76 eura s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení (ďalej ako „zákon o zdravotnom poistení“) dôvodiac tým, že uhradil náklady na poskytnutú zdravotnú starostlivosť za poškodeného C. B. (ďalej ako „poškodený“) v súvislosti so zraneniami, ktoré mu spôsobil žalovaný v príčinnej súvislosti so spáchaným trestným činom - prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024-331 zo dňa 14.02.2024. Žalobca poukazoval na to, že poškodenému, ktorý je jeho poistencom, bola zavineným protiprávnym konaním žalovaného spôsobená ujma na zdraví, na následky ktorej bol liečený v zdravotníckych zariadeniach, čím žalobcovi vznikla škoda spočívajúca vo vynaložených nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 2.954,76 eura, ktorú si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému. Žalovaný v priebehu súdneho konania navrhol prerušenie súdneho konania poukazujúc na to, že na Mestskom súde Bratislava IV prebieha konanie pod č. k. 2C/43/2024, že toto konanie má vplyv na rozhodnutie v tejto veci a je potrebné toto konanie prerušiť do právoplatného skončenia daného konania, uvádzajúc, že v danom konaní bude namietaný zavinenie a bude určená zodpovednosť za zranenia poškodeného.

8.1. Súd prvej inštancie o nároku žalobcu rozhodol preskúmaným rozsudkom, ktorým žalovanému uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť sumu 2.954,76 eura, návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet daného súdu súdny poplatok v sume 177 eur s tým, že žalobcovi voči žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

9. Žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), f), g), h) CSP namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, tiež, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, ako aj to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9.1. Odvolací súd uvádza, že pod porušením práva na spravodlivý proces je potrebné rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných

ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae, teda odmietnutia spravodlivosti (obdobne napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/141/2017 z 30. 08. 2018). Právo na spravodlivý proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9.2. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

9.3. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9.4. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Po preskúmaní rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a následne dospel aj k správne právnemu záveru. Napriek uvedenému odvolací súd zaoberajúc sa odvolacími námietkami žalobcu považoval za potrebné zaoberať sa podstatnými námietkami odvolateľa a v tomto rozsahu rozvinúť (doplniť) odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP), ktoré inak hodnotí za vecne správne.

11. Žalovaný v podanom odvolaní konkrétne namietal, že súd prvej inštancie neprerušil predmetné konanie na prvej inštancii na podklade jeho návrhu, hoci v inom súdnom konaní, na ktoré poukázal

sa riešila otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej, t. j. otázka spoluzavinenia poškodeného. Namietal teda, že súd prvej inštancie mal vyhovieť jeho nároku a prerušiť toto konanie do vyriešenia otázky zásadného významu, t. j. spoluzavinenia poškodeného. S poukazom na ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zákona o zdravotnom poistení uviedol, že žalobca má oprávnenie si uplatniť náhradu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť aj od poistenca, pokiaľ k zraneniu došlo po požití alkoholu, čo z výpovedí v trestnom konaní jednoznačne vyplýva, v dôsledku čoho je podstatnou otázkou spoluzodpovednosti poškodeného. Tiež poukazujúc na ustanovenie § 186 ods. 1 CSP namietol, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy trestné konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024, napriek tomu, že tak mal urobiť, keďže z neho vyplývajú relevantné skutočnosti, ktoré predstavujú skutočnosti známe súdu z jeho úradnej činnosti.

11.1. Odvolací súd zaoberajúc sa nastolenou odvolacou argumentáciou žalovaného poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade žalovaný ihneď po doručení žaloby a výzvy na jeho vyjadrenie navrhol súdu prvej inštancie prerušenie konania s ohľadom na prebiehajúce konanie na Mestskom súde Bratislava IV č. k. 2C/43/2024 a to až do právoplatného ukončenia daného konania uvádzajúc, že v danom konaní bude namietaný zavinenie a bude určená zodpovednosť za zranenie poškodeného. Žalovaný na nariadenom pojednávaní k veci konštatoval, že nevidí dôvod, aby sa pokračovalo v tomto konaní, kým nebude ukončená trestná vec, nevidí dôvod na pokračovanie v tomto konaní a tiež, že so žalobou nesúhlasí, pretože poškodený deň po prepustení z nemocničného liečenia sedel v krčme a podľa jeho názoru si zranenia spôsobil sám. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené v zhode sú súdom prvej inštancie vyhodnotil, že v danom prípade nebol preukázaný relevantný dôvod k prerušeniu konania na návrh žalobcu. Súdom prvej inštancie síce konštatoval, že žalovaný bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia neuviedol, prečo žiada o prerušenie konania pre prebiehajúce konanie na Mestskom súde Bratislava IV č. k. 2C/43/2024. S uvedeným právnym názorom sa odvolací súd nestotožňuje, keď tu je nevyhnutné poukázať na to, že žalovaný navrhol súdu prvej inštancie prerušenie konania s ohľadom na prebiehajúce konanie na Mestskom súde Bratislava IV č. k. 2C/43/2024 do právoplatného ukončenia daného konania dôvodiť tým, že v danom konaní bude namietaný zavinenie a bude určená zodpovednosť za zranenie poškodeného. Napriek tomu, však možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, že v danom prípade nebol dostatočne preukázaný dôvod k prerušeniu konania, resp. nebolo žalobcom preukázané, v čom mala spočívať otázka podstatného významu pre toto konanie, ktorá mala byť (vyriešená) riešená v konaní pred Mestským súdom IV č. k. 2C/43/2024. Odvolací súd dopĺňa, že žalobca síce tvrdil, že v danom konaní (pred Mestským súdom IV – poznámka odvolacieho súdu) bude namietaný zavinenie, avšak neuviedol súdu prvej inštancie ani to, čo tvorí predmet toho konania a s poukazom na predmet konania a ani nezdôvodnil samotnú prepojenosť nároku žalobcu s riešením nároku uplatneného na Mestskom súde Bratislava IV. Odvolací súd tu nad rámec veci (obiter dictum) dáva do pozornosti, že je mu známe, že predmetom konania na Mestskom súde Bratislava IV. je nárok poškodeného (poistenca žalobcu) uplatnený voči žalovanému ako páchatelovi trestného činu titulom spôsobenej škody na zdraví. S ohľadom na uvedené odvolaciu súdu nie je zrejme logické prepojenie uvedeného konania a tohto konania, predmetom ktorého je nárok poisťovne na úhradu liečebných nákladov, ktoré vynaložila na liečbu svojho poistenca, ktorému bola spôsobená ujma na zdraví zavineným protiprávnym konaním žalovaného - páchatel'a trestného činu, keď o tomto jeho zavinenom protiprávnom konaní bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024.

12. Ďalej žalovaný v podanom odvolaní poukazujúc na ustanovenie § 186 ods. 1 CSP, namietol, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy trestné konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024 hoci tak mal urobiť, keďže z neho vyplývajú relevantné skutočnosti, ktoré predstavujú skutočnosti známe súdu z jeho úradnej činnosti. Odvolací súd k uvedenému považuje za potrebné dať žalovanému do pozornosti, že súd prvej inštancie v súvislosti s posudzovaním jeho nároku na prerušenie konania a v príčinnej súvislosti s tvrdením žalovaného, že pokým nebude ukončená trestná vec, nevidí dôvod na pokračovanie v tomto konaní, oboznámil dôkaz (vykonaný dôkaz) – trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024 (na pojednávaní zo dňa 29.01.2025 – zápisnica č. I. 30-34) a zároveň pripojil spis v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024. Súdom prvej inštancie výslovne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024 nevyplýva, že v trestnom konaní by žalovaný podal odpor proti trestnému rozkazu alebo iný procesný návrh, na základe ktorého by sa pokračovalo v trestnej veci, a preto vyhodnotil jeho návrh ako nedôvodný. S ohľadom na uvedené sa odvolací súd nemohol stotožniť s nastolenou námietkou žalovaného, že by súd prvej inštancie nevzal do úvahy okolnosti

trestného konania vedeného na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024, ktoré trestné konanie už bolo (aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) právoplatne rozhodnuté. Inak povedané súd prvej inštancie jednoznačne na závery plynúce z uvedeného trestného konania prihladol a prihladol tiež na trestný rozkaz, ktorým bol žalovaný odsúdený za spáchaní trestný čin.

13. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd nemôže súhlasiť s námietkou žalovaného, že postupom súdu prvej inštancie, ktorý zamietol jeho návrh na prerušenie konania (kým nebude vyriešená otázka v riešená v inom súdnom konaní, ktorá má podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci samej v danom prípade) došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania na prvej inštancie vyhodnotil za relevantné. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že v danom prípade žalobca ani nepreukázal súvis tohto konania a konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV., v ktorom podľa jeho názoru mala byť riešená otázka podstatná pre rozhodnutie v tomto konaní v merite veci. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené dôvody sa nemohol stotožniť ani s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, súd prvej inštancie pri preskúmaní jeho návrhu na prerušenie konania zohľadnil trestné konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky, ktoré už bolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie aj právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom sp. zn. 1T/10/2024 a spis v danej veci si pripojil.

14. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku žalobcu neposúdil mieru spoluzavinenia poškodeného pri vzniku škody na jeho zdraví, ktorá otázka mala byť riešená v konaní pred Mestským súdom Bratislava IV vo veci so sp. zn. 2C/43/2024. V tejto súvislosti zastal tiež názor, že nie je možné, aby znášal spôsobenú škodu v plnom rozsahu ak je dostatočne preukázané, že škoda vznikla i spoluzavinením poškodeného. Ďalej uviedol, že výrok o treste nikdy nezohľadňuje zavinenie páchatela. Následne poukázal na svedecké výpovede v konaní na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024. Tiež v podanom odvolaní poukazujúc na ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zákona o zdravotnom poistení uviedol, že žalobca má oprávnenie si uplatniť náhradu vynaložených nákladov na zdravotnú starostlivosť aj od poistenca, pokiaľ k zraneniu došlo po požití alkoholu, čo z výpovedí v trestnom konaní jednoznačne vyplýva, v dôsledku čoho je podstatnou otázkou spoluzodpovednosti poškodeného.

14.1. Ako už bolo odvolacím súdom vyššie uvedené, žalovaný ihneď po doručení žaloby a výzvy na jeho vyjadrenie sa, navrhol súdu prvej inštancie prerušenie konania s ohľadom na prebiehajúce konanie na Mestskom súde Bratislava IV č. k. 2C/43/2024, a to až do právoplatného ukončenia daného konania, dôvodiac len tým, že v danom konaní bude namietat' zavinenie a bude určená zodpovednosť za zranenie poškodeného s tým, že žalovaný na nariadenom pojednávaní k veci konštatoval len, že nevidí dôvod, aby sa pokračovalo v tomto konaní, kým nebude ukončená trestná vec, nevidí dôvod na pokračovanie v tomto konaní a tiež, že so žalobou nesúhlasí pretože poškodený deň po prepustení z nemocničného liečenia sedel v krčme a podľa jeho názoru si zranenia spôsobil sám. Iné ďalšie skutkové tvrdenia (v rámci procesnej obrany, resp. procesného útoku) žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie učené neboli. S ohľadom na uvedené je teda zrejmé, že vyššie vymedzené odvolacie námietky žalovaného je potrebné vyhodnotiť ako nové skutkové tvrdenia, ktoré prvý raz žalovaný použil v odvolacom konaní, resp. tzv. novoty uplatnené v odvolacom konaní.

14.2. Odvolací súd na uvedené (nové) skutkové tvrdenia žalovaného nemohol prihliadnuť, pretože je v zmysle ustanovenia § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Táto zásada vyplýva z princípu neúplnej apelácie. Výnimkou sú len prípady, v ktorých odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní. Zopakuje ho vtedy, ak má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ust. § 384 ods. 1 CSP). Podľa ustanovenia § 384 ods. 2 CSP môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla. O tieto prípady však v posudzovanej veci nejde, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam a vykonal aj všetky predložené dôkazy, pričom vykonanie iných dôkazov ako predložených žiadna zo strán nenavrhol. Odvolací súd môže podľa ustanovenia § 384 ods. 3 CSP doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366 CSP, pokiaľ pôjde o tzv. novoty v

odvolacom konaní. Aj počas odvolacieho konania je povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, avšak len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. V posudzovanej veci však o tzv. novoty v odvolacom konaní nešlo. Napokon, žalovaný v odvolaní ani netvrdil a ani nepreukazoval žiadny takýto dôvod prípustnosti použitej novoty. Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu žalovanému nič nebránilo v tom, aby ním uvádzané skutkové tvrdenia (prvý raz uplatnené až v odvolaní), uplatnil už v konaní pred súdom prvej inštancie. Uvádzanie ďalších skutkových tvrdení ako novoty v odvolacom konaní je preto v prejednávanom prípade neprípustné. Napriek vyššie uvedenému sa však odvolací súd osobitne zaoberal otázkou prípustnosti novôt – nových skutkových tvrdení žalovaného uplatnených až v podanom odvolaní, z hľadiska ich prípustnosti ohľadom procesných podmienok. Inak povedané odvolací súd preskúmal skutkové tvrdenia žalovaného – novoty, keď vyhodnotil, že tieto sa netýkajú procesných podmienok, resp. že procesné podmienky sú v danom prípade naplnené. Z vyššie uvedeného dôvodu preto odvolací súd tieto tzv. „novoty v odvolacom konaní“ s poukazom na § 366 CSP a contrario nepripustil ako prípustný prostriedok procesného útoku.

15. Odvolací súd nad rámec uvedeného považuje za potrebné zmieniť, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil podľa ustanovenia § 9 ods. 7 písm. c) zákona o zdravotnom poistení, podľa ktorého zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním. Aplikujúc uvedené ustanovenie na prejednávaný prípad možno uviesť, že podstatou uvedeného ustanovenia je uplatnenie nároku zdravotnej poisťovne na súde, predmetom ktorého je nárok poisťovne na úhradu liečebných nákladov, ktoré vynaložila na liečbu svojho poistenca, ktorému bola spôsobená ujma na zdraví zavineným protiprávnym konaním poškodeného. Za zavinené protiprávne konanie, na ktoré definované ustanovenie poukazuje, je nutné považovať spáchaný trestný čin žalovaným, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 1T/10/2024. Predmetné ustanovenie nezohľadňuje prípadné spoluzavinenie poistenca (poškodeného), ktoré namietal žalovaný. Zároveň je nutné uviesť, že ustanovenie § 9 ods. 7 písm. b) zákona o zdravotnom poistení (ustanovenie, na ktoré poukazoval žalovaný), nemôže dopadať na prípad, ak poistencovi bolo ublížené na zdraví v príčinnej súvislosti so spáchaným trestným činom (zavineným protiprávnym konaním, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté), a to bez ohľadu na skutočnosť, či poistenc (poškodený) požil návykovú látku, keď na taký prípad (akým je ten prejednávaný) dopadá ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) zákona o zdravotnom poistení (ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval). Napokon odvolací súd uvádza, že mu nie je zrejmé logické prepojenie súdneho konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV, a to aký vplyv, by jeho závery mohli mať na nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní. Predmetom konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV je posúdenie nároku poškodeného, ktorý je žalobcom uplatneného voči škodcovi (žalovanému) titulom náhrady škody na zdraví, pokiaľ predmetom tohto konania je nárok poisťovne na úhradu liečebných nákladov, ktoré vynaložila na liečbu svojho poistenca, ktorému bola spôsobená ujma na zdraví zavineným protiprávnym konaním škodcu. Z uvedeného je teda zrejmé, že ide o samostatné nároky, ktoré spolu nesúvisia, resp. ich súvis je daný len spáchaným trestným činom a jeho následkami, nie však otázkou zavinenia, ako to namietal žalovaný. V konaní o nároku na náhradu škody iniciovaného poškodeným sa môže riešiť otázka zavinenia škody na zdraví, kým pre nárok uplatnený poisťovňou v tomto konaní postačuje preukázanie zavineného protiprávneho konania, za ktorý možno považovať spáchaný trestný čin, za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, ktorá samotná skutočnosť, preukazuje dôvodnosť nároku žalobcu. Z uvedeného dôvodu by závery plynúce z konania vedeného na Mestskom súde Bratislava IV nemohli mať zásadný vplyv na rozhodnutie v tomto konaní, z dôvodu čo ani návrh žalovaného na prerušenie konania nemohol byť dôvodný.

16. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a zároveň odvolanie žalobcu ako nedôvodné. Odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutie, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

17. V tejto súvislosti však ešte odvolací súd považuje za potrebné odvolateľom dať do pozornosti, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami strany, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia (§ 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Právo (strany) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, pričom rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia“. Odvolací súd v prípade potvrdenia rozsudku súdu prvej inštancie sa v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia podaného súdom prvej inštancie (porovnaj rozsudok Helle proti Fínsku z 19. decembra 1997, sťažnosť č. 20772/92, Zbierka rozsudkova rozhodnutí 1997-VIII).

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní inak plne úspešnému žalobcovi voči neúspešnému žalovanému, nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd uvedený záver odôvodňuje s poukazom i na záver súdu prvej inštancie o nepriznaní nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, keď možno poukázať na výslovné vyjadrenie žalobcu na pojednávaní konanom dňa 29.01.2023, že pre prípad jeho úspechu si v konaní neuplatňuje nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd uvádza, že žalobca uvedené vyjadrenie nezmenil, resp. ani vo vyjadrení k odvolaniu neuviedol, že si pre prípad jeho úspechu v odvolacom konaní uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Z uvedeného dôvodu rozhodol odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak ako súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).